

Таъж новж радость на османи-тѣ за това неправедно постъпвание, употребихъ Сърби-тѣ на свој ползъ. Единъ отъ посланицы-тѣ Стефанъ Живковичъ, предложи на диванъ-тѣ, че е нужно да ся яви на Сърби-тѣ, какъ че е Афисъ това почналь по заповѣсть-тѣ на порта-та, защо-то само така може да ся отбѣгне кръво-пролитие-то. Като ся върна Стефанъ на тоя конецъ въ Сърбіја, каза само на главатари-тѣ право, че ся е при Султанъ-тѣ работило; а на други-тѣ каза съ весело лице, че е Афисъ добилъ заповѣсть не по-много, нѣ само съ 300 души да удари на Сърбіја, и така мы ако излеземы съ едно голѣмо войнство, то е тогда известно че ще побѣдимы. На Гушанцъ-Али пакъ каза, че е Афисъ привѣлъ тойзи Пашалѫкъ чрезъ подкупване. Гушанцъ-Али отговори: добро, да го испѣдимы на вѣнъ, и за да бѫдемы мирни отъ неговы-тѣ карджаліи, да намѣстимы въ Бѣлградъ едно обсадно войнство.

Сърби-тѣ на тоя начинъ ся наоружихъ, и на окрайны-тѣ граници на това окружие помѣжду Кюопріја и Паракинъ намѣстихъ 2500 души съ единъ топъ, следъ това направихъ два обкопа, единъ по-голѣмъ и единъ по-малакъ; задъ тѣхъ на лѣво-то обрѣжение на Морава река въ Ягодински-тѣ планини улагери ся Кара Георгий съ народъ-тѣ шумадинскій.

На Афиса пакъ не ся падна прилика въ това врѣмя да ся бие; Сърби-тѣ отъ начало искали сѣ да иде Афисъ по Ягодинскій-тѣ путь, защо-то до сега — рекохѫ му тіи — сѣ всички-тѣ пашы презъ тоя путь вървѣли, защо-то само на тоя путь ще може да бѫде сигуренъ